

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/223/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203902
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215203902.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobkyne: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava-mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému: N. E., nar. XX. G. XXXX, bytom H. N., A. ulica XX/X, o 695,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 21. septembra 2015 č. k. 11C/143/2015-33 takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby v časti 327,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 676,45 eur od 31. marca 2012 do 20. decembra 2012, úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 327,31 eur od 21. decembra 2012 do zaplatenia a v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a konanie z a s t a v u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výške 349,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21. decembra 2012 do zaplatenia a v časti náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 296,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21. decembra 2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v zostávajúcej časti žalobu z a m i e t a a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 70%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka dojednaná v článku 11 v bode 11.2 Všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 20115798 z 5. septembra 2011 v znení „Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 18,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 21. marca 2012 do zaplatenia. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 18,66 eur súd prvej inštancie zamietol, ako i v prevyšujúcej časti úroku z omeškania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, § 11 ods. 1 ZoSU (zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 53 ods. 1 až 3, ods. 4 písm. k/, ods. 5, 9, § 53a ods. 1, § 54 ods. 2, § 101, § 544 ods. 2, § 565, § 879l, § 879m O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 5 ods. 1 ZoOS (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), § 153 ods. 3, 4 O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v

znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016). Vecne zdôvodnil uzavretou Zmluvou o pôžičke dňa 5. septembra 2011 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaným ako kupujúcim, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička na kúpu notebooku vo výške 551,83 eur, splatná mesačnými splátkami vo výške 47,40 eur, v počte splátok 15. Podľa bodu 6.4 Podmienok bola prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a končená splatnosť bola dohodnutá v decembri 2012. Splatnosť splátok podľa bodu 6.2 Podmienok k Zmluve bola dohodnutá do 20. dňa v príslušnom mesiaci. Predmetná zmluva bola súdom prvej inštancie kvalifikovaná ako spotrebiteľská zmluva (pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa a veriteľ mal v predmete svojej činnosti poskytovanie úveru z vlastných zdrojov). Keďže sa jednalo aj o spotrebiteľský úver, podstatnou náležitosťou zmluvy mal byť aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/) a údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/) podľa ZoSU. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť pritom určená konkrétnym časovým okamihom, aby spotrebiteľ mohol vopred zohľadniť aj dĺžku jeho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Pre absenciu uvedených povinných údajov v predmetnej zmluve, bolo potrebné úverovú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný uhradil akontáciu 296,17 eur a prvú splátku 47,40 eur, spolu 343,57 eur. Súd prvej inštancie neprihliadol k listine, ktorou malo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru z 22. marca 2012, keďže žalobkyňa nepreukázala jej dovoľenosť podľa § 565 O. z. (nepreukázala dohodu zmluvných strán o možnosti veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) a nebolo preukázané, že veriteľ žalovaného upozornil v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva. Za dôvodný nárok súd prvej inštancie mohol považovať len sumu 208,26 eur (po odpočítaní uhradenej sumy 343,57 eur od výšky poskytnutého úveru 551,83 eur). Z úradnej povinnosti súd prvej inštancie prihliadal na premlčanie zostatku dlhu (208,26 eur), v trojročnej premlčacej dobe, pričom od 21. októbra 2011 do 20. februára 2012 sú splátky premlčané v počte 4 x 47,40 eur, t. j. 189,60 eur a premlčané nie sú splátky splatné od 20. marca 2012, z dôvodu, že žalobkyňa podala žalobu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby 11. marca 2015. Zostatok dlhu tak predstavoval sumu 18,66 eur (zo sumy 208,26 eur boli odpočítané premlčané splátky 189,60 eur). Dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dlžník dostal do omeškania o viac než 30 dní, nespĺňalo náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute podľa § 544 ods. 2 O. s. p. (dojednania o jednostrannej povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu boli obsiahnuté na vopred pripravenom formulárovom tlačive a v texte absentuje aj vôľa žalovaného dohodnúť sa na jeho povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania), žalobkyňa nepreukázala, že zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná so žalovaným, uvedené spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 O. z.. Obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa bola už predmetom súdnej kontroly a súd ju považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvej inštancie nepriznal žalobkyňi nárok z absolútnej neplatnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, v celkovej výške 87,73 eur. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého bola žalobkyňa čiastočne úspešná v rozsahu 3% a neúspešná v rozsahu 97% (v časti istiny), v dôsledku toho čiastočne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže v konaní žalovanému trov konania nevznikli, náhrada trov konania mu priznaná nebola (v rozsahu 94%).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa v časti o zaplatenie sumy 349,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 349,14 eur od 21. decembra 2012 do zaplatenia, v ktorej bola žaloba zamietnutá (v časti prevyšujúcej sumu 18,66 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania). Súčasne žalobkyňa vzala žalobu čiastočne späť o zaplatenie sumy 327,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 676,45 eur od 31. marca 2012 do 20. decembra 2012, úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 327,31 eur od 21. decembra 2012 do zaplatenia. Žalobkyňa namietala nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Predmetom úverovej zmluvy bola pôžička vo výške 551,83 eur, za účelom financovania zakúpeného tovaru (notebook). Žalovaný sa zaviazal úver vo výške 551,83 eur splácať mesačnými splátkami 47,40 eur v počte splátok 15. Súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že žalovaný na úhradu úveru zaplatil sumu 343,57 eur, keďže k uvedenej sume priradil aj počiatočnú platbu 296,17 eur zo dňa 5. septembra 2011, predstavujúcej akontáciu (dátum je zhodný s dátumom uzavretia úverovej zmluvy). Táto suma nie je platbou na účely zaplatenia úveru. Už predloženým prehľadom platieb bolo preukázané zaplatenie sumy 47,40 eur dňa 27. septembra 2011 (iné platby na úver zaplatené neboli). Výška dlhu tak predstavovala sumu 504,43 eur. Splátka úveru (47,40 eur) pozostávala zo splátky istiny úveru, zmluvných úrokov z úveru (na ktoré žalobkyňi nevznikol nárok z dôvodu bezúročnosti úveru),

teda hodnota istiny úverovej splátky činila 36,78 eur. Súd prvej inštancie nevysvetlil dôvod započítania celej hodnoty úverovej splátky na premlčanú časť úverových splátok. Splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, počnúc splátkou splatnou 20. októbra 2011 a poslednou splátkou splatnou 20. decembra 2012. Pri posúdení premlčania jednotlivých splátok podľa § 103 O. z., nepremičané sú splátky od 6. splátky splatnej 20. marca 2012, do poslednej úverovej splátky, celkovo desať úverových splátok. Žalobkyni tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 367,80 eur odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti poslednej úverovej splátky. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel, v časti o zaplatenie sumy 18,66 eur, výška dlhu tak predstavovala sumu 349,14 eur. Z dôvodu posúdenia bezúročnosti úveru a čiastočného premlčania nároku, žalobkyňa učinila čiastočné späťvzatie žaloby.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť CSP. Odvolací súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti a dôvodnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinného do 30. júna 2016). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. augusta 2016 sp. zn. 6Cdo 177/2014).

7. V posudzovanej veci bolo nesporné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (vo forme pôžičky) dňa 5. septembra 2011, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 551,83 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 47,40 eur v počte splátok 15, vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc októbrom 2011, s dohodnutým termínom konečnej splatnosti december 2012. Súd prvej inštancie správne konštatoval preukázanie čiastočného zániku záväzku žalovaného splnením, vo výške 47,40 eur. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané aj zaplatenie akontácie vo výške 296,17 eur.

8. Odvolací súd sa stotožnil i s aplikáciou ustanovenia § 101 O. z. na súdenu vec, upravujúceho trojročnú premlčaciu lehotu. Súd prvej inštancie dôvodne kvalifikoval premlčanie časti uplatneného nároku žalobkyňou v zamietajúcej časti, aplikujúc hmotnoprávne ustanovenie o všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, keď splátky zostatku dlžnej časti poskytnutého úveru, splatné v období od 20. októbra 2011 do 20. februára 2012 boli premlčané, vychádzajúc z dátumu podania žaloby na súde prvej inštancie 11. marca 2015. Vzhľadom k tomu, že prvá splátka vo výške 47,40 eur bola zaplatená, premlčané boli uplatňované štyri splátky zostatku dlžnej časti poskytnutého úveru spolu vo výške 189,60 eur. Žalobkyňa sa preto oprávnenne domáhala zaplatenia zostatku dlhu vo výške 314,83 eur (poskytnutá pôžička 551,83 eur, po odpočítaní prvej zaplatenej splátky 47,40 eur a štyroch premlčaných splátok 189,60 eur).

9. Od zostatku dlžnej sumy 314,83 eur bolo potom potrebné odpočítať už napádaným rozsudkom priznanú sumu 18,66 eur, v dôsledku čoho bola žalobkyni priznaná suma 296,17 eur. V zostávajúcej časti, vzhľadom na predmet odvolacieho konania, bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Odvolanie žalobkyne bolo čiastočne dôvodné, pretože časť kúpnej ceny tovaru bola zaplatená ako akontácia vo výške 296,17 eur, ktorá suma netvorila súčasť poskytnutej pôžičky veriteľom (právnou predchodkyňou

žalobkyne) žalovanému. Z predmetnej zmluvy vyplývala kúpna cena predmetu financovania pôžičky (notebooku) vo výške 848 eur, pozostávajúca z platby akontácie 296,17 eur a poskytnutej pôžičky (spotrebiteľského úveru) vo výške 551,83 eur. Súd prvej inštancie preto nedôvodne odpočítal od zostatku dlžnej sumy žalovaného aj peňažné plnenie vo výške 296,17 eur, predstavujúce zaplatenú akontáciu, nie však poskytnutú pôžičku (spotrebiteľský úver).

10. Súd prvej inštancie posúdil tiež absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne chýbajúci údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ktorú žalobkyňa nenamietala). V dôsledku uvedeného bola zmluva o spotrebiteľskom úvere považovaná za bezúročnú (a bez poplatkov). Práve chýbajúce rozčlenenie každej jednotlivej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, v predmetnej zmluve, spôsobovalo nemožnosť dodatočného rozčlenenia poskytnutého plnenia úveru na jednotlivé súčasti splátky. Odvolacia námietka žalobkyne, podľa ktorej výška splátky istiny predstavovala sumu 36,78 eur, nemohla preto obstať.

11. Žalobkyňa nenamietala bezúročnosť úveru (v dôsledku zákonnej sankcie pre absenciu obligatórnej náležitosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a keďže v tejto zmluve chýbalo práve rozčlenenie splátky na jej jednotlivé zložky (istinu, úroku a iné poplatky), dohodnutá splátka vo výške 47,40 eur predstavovala splátku istiny úveru a v dôsledku premlčania tak nebolo možné priznať splátky splatné od 20. októbra 2011 do 20. februára 2012 (prvá splátka vo výške 47,40 eur bola uhradená a ďalšie štyri splátky vo výške 189,60 eur boli premlčané). Po odpočítaní sumy 18,66 eur, priznanej napadnutým rozhodnutím, žalobkyňa sa dôvodne domáhala zostatku nevrátenej časti úveru vo výške 296,17 eur s 8,75%-ným ročným úrokom z omeškania (uplatneným v súlade vykonávacím predpisom k O. z., navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu ECB) od 21. decembra 2012 do zaplata, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Nebol tak dôvod vychádzať zo žalobkyňou dodatočne navrhovaného (nedohodnutého) rozčlenenia jednotlivej mesačnej splátky spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval premlčanie splátok nevrátenej časti úveru v dôsledku premlčania jednotlivých mesačných splátok vo výške 47,40 eur (za rozhodné obdobie od 21. októbra 2011 do 20. februára 2012). Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno hodnotiť ani za nepreskúmateľné, keďže vychádzalo z dohodnutej výšky splátky predmetného spotrebiteľského úveru, ktorej rozčlenenie na jednotlivé časti v zmluve dohodnuté nebolo. Nebol preto dôvod na iný postup posúdenia hodnoty istiny úverovej splátky.

12. Podľa § 388 CSP odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 296,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21. decembra 2012 do zaplata, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá a v zostávajúcej napadnutej časti žalobu zamietol.

13. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Ak v prejednávanej veci žalobkyňa vzala žalobu čiastočne späť po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, avšak ešte pred uplynutím jej odvolacej lehoty, teda v čase, kedy na to súd prvej inštancie už nemal príležitosť akokoľvek zareagovať, šlo tu o prípad čiastočného späťvzatia žaloby pred právoplatnosťou rozhodnutia majúceho inak skončiť konanie. Čiastočným späťvzatím žaloby žalobkyňa privodila stav potreby zaoberania sa (odvolacím súdom) aj otázkou prípustnosti späťvzatia žaloby. Jedinou zákonom ustanovenou prekážkou postupu podľa § 370 ods. 1, 2 CSP by bol nesúhlas žalovaného z vážnych dôvodov, ten však nebol daný. Boli preto naplnené zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie odvolacieho súdu, a to o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, zrušení rozsudku súdu prvej inštancie v časti 327,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 676,45 eur od 31. marca 2012 do 20. decembra 2012, úroku z omeškania vo výške 0,75% ročne zo sumy 327,31 eur od 21. decembra 2012 do zaplata. Žalobkyňa, ktorej prislúchalo právo disponovať so žalobou až do právoplatného rozhodnutia súdu, svoje právo využila a privodila rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania.

15. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobkyne predstavoval 45% (314,83 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 55% (380,28 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalobkyňa. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 10%. Z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatňoval a z obsahu spisu vznik trov konania nevyplýval, žalovanému náhrada trov konania nebola priznaná.

16. Z dôvodu, že žalobkyňa bola úspešná v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP jej vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 85% (296,17 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 15% (52,97 eur). Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 70%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

17. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.